

2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos Direktyva) (OL L 178, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 25 t., p. 399) 12 straipsnio 1 dalies, 13 straipsnio 1 dalies ir 14 straipsnio 1 dalies išaiškinimas — Prekių ženklo „naudojimo“ sąvoka — Prekybininko vykdomas registruotam prekių ženklui tapatus žymens priskyrimas prie interneto paieškos paslaugų teikėjo eksploatuojamos sistemos (AdWords), kad įvedus šį žymenį kaip paieškos žodį ekrane automatiškai būtų parodomas šio prekybininko svetainės, per kurią jis teikia šiuo prekių ženklu žymimoms tapacias paslaugas, URL adresas — Gėlių tiekimo paslauga

Rezoliucinė dalis

1. 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti 5 straipsnio 1 dalies a punktą ir 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo 9 straipsnio 5 straipsnio 1 dalies a punktą reikia aiškinti taip, kad prekių ženklo savininkas turi teisę uždrausti konkurentui pasinaudojant šiam prekių ženklui tapačiu raktiniu žodžiu, kurį šis konkurentas pasirinko pagal nuorodų teikimo internete paslaugos sistemą be šio savininko sutikimo, reklamuoti prekes ir paslaugas, tapacias toms, kurioms įregistruotas minėtas prekių ženklas, kai toks naudojimas gali pažeisti prekių ženklo funkcijas. Toks naudojimas:

— pažeidžia prekių ženklo kilmės nuorodos funkciją, jei pagal šį raktažodį rodoma reklama pakankamai informuotam, protingai pastabiam interneto vartotojui neleidžia arba sunkiai leidžia suprasti, ar skelbime nurodytos prekės ar paslaugos yra kilusios iš prekių ženklo savininko ar su juo ekonomiškai susijusios įmonės, ar, priešingai, iš trečiojo asmens;

— pagal nuorodų teikimo sistemą, pasižyminčią tokiomis ypatybėmis, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, nepažeidžia prekių ženklo reklaminės funkcijos; ir

— pažeidžia prekių ženklo investicinę funkciją, jei sudaro dideles kliūtis šiam savininkui naudotis savo prekių ženklu įgyjant ir išsaugant reputaciją naujiems ir ištikimiems vartotojams pritraukti.

2. Direktyvos 89/104 5 straipsnio 2 dalį ir Reglamento Nr. 40/94 9 straipsnio 1 dalies c punktą reikia aiškinti taip, kad gerą vardą turinčio prekių ženklo savininkas turi teisę uždrausti konkurentui reklamuoti pasinaudojant šį prekių ženklą atitinkančiu raktiniu žodžiu, kurį šis konkurentas pasirinko pagal nuorodų teikimo internete paslaugos sistemą be šio savininko sutikimo, jei šis konkurentas nesąžiningai pelnosi iš prekių ženklo skiriamojo požymio arba gero vardo (parazitavimas) arba kai ši reklama daro žalą šiam skiriamajam požymiui (silpninimas) arba geram vardui (juodinimas).

Reklama panaudojant tokį raktažodį daro žalą gerą vardą turinčio prekių ženklo skiriamajam požymiui (silpninimas) visų pirma tuomet, kai ji prisideda prie šio prekių ženklo virsmo bendrinės kalbos žodžiu.

Tačiau gerą vardą turinčio prekių ženklo savininkas neturi teisės uždrausti, be kita ko, reklaminių pranešimų, kuriuos konkurentai rodo panaudodami šį prekių ženklą atitinkančius raktinius žodžius ir siūlydami ne paprasčiausią šio prekių ženklo savininko prekių ar paslaugų imitaciją, o šio savininko prekės ir paslaugoms alternatyvias prekes ir paslaugas, jei jais prekių ženklas nesilpninamas bei nejuodinamas ir iš esmės nepažeidžiamos šio prekių ženklo funkcijos.

(¹) OL C 282, 2009 11 21.

2011 m. rugsėjo 22 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje (Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Jungtinė Karalystė) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Budějovický Budvar, národní podnik prieš Anheuser-Busch, Inc.

(Byla C-482/09) (¹)

(Prekių ženklai — Direktyva 89/104/EEB — 9 straipsnio 1 dalis — Neprieštaravimo sąvoka — Apribojimas dėl neprieštaravimo — Apribojimo laikotarpio pradžia — Apribojimo laikotarpiui prasidėti būtinos sąlygos — 4 straipsnio 1 dalies a punktas — Tapačias prekes žyminčių tapačių prekių ženklų registracija — Prekių ženklo funkcijos — Sąžiningas paralelinis naudojimas)

(2011/C 331/04)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Budějovický Budvar, národní podnik

Atsakovė: Anheuser-Busch, Inc.

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti 4 straipsnio 1 dalies a punkto ir 9 straipsnio 1 dalies aiškinimas (OL L 40, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 92) — Apribojimas dėl neprieštaravimo — Neprieštaravimo sąvoka — Bendrijos teisės sąvoka — Galimybė remtis šios srities nacionaline teise, įskaitant taisykles, susijusias su sąžiningu paraleliniu dviejų tapačių prekių ženklų naudojimu.

Rezoliucinė dalis

1. Žodis „leido“ 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti 9 straipsnio 1 dalyje pavartota prasme yra Sąjungos teisės sąvoka, ir negalima manyti, kad ankstesnio prekių ženklo savininkas leido trečiajam asmeniui ilgai ir sąžiningai naudoti savininko prekių ženklui tapatų vėlesnį prekių ženklą, kai savininkas seniai žinojo apie tokį naudojimą ir neturėjo jokios galimybės jo užprotestuoti.
2. Ankstesnio prekių ženklo registracija atitinkamoje valstybėje narėje nėra būtina sąlyga tam, kad prasidėtų Direktyvos 89/104 9 straipsnio 1 dalyje numatyta apribojimo dėl prieštaravimo laikotarpio eiga. Šio apribojimo laikotarpiui prasidėti būtinos sąlygos, kurias turi patikrinti nacionalinis teismas, yra šios: pirma, vėlesnis prekių ženklas turi būti įregistruotas atitinkamoje valstybėje narėje, antra, šio prekių ženklo paraiška turi būti pateikta sąžiningai, trečia, vėlesnio prekių ženklo savininkas turi naudoti šį prekių ženklą jo registracijos valstybėje narėje ir, ketvirta, ankstesnio prekių ženklo savininkas turi žinoti, kad vėlesnis prekių ženklas įregistruotas ir naudojamas po jo registracijos.
3. Direktyvos 89/104 4 straipsnio 1 dalies a punktą reikia aiškinti taip, jog ankstesnio prekių ženklo savininkas negali pasiekti, kad tapataus vėlesnio prekių ženklo, žyminčio tapačias prekes, registracija būtų pripažinta negaliojančia tuo atveju, kai šie abu prekių ženklai ilgai, sąžiningai ir paraleliai naudojami, jeigu tokiomis aplinkybėmis, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, tokiu naudojimu nekenkiama arba negalima pakenkti prekių ženklo esminei funkcijai užtikrinti vartotojams prekių arba paslaugų kilmę.

⁽¹⁾ OL C 24, 2010 1 30.

2011 m. rugsėjo 22 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje Europos Komisija prieš Ispanijos Karalystę

(Byla C-90/10) ⁽¹⁾

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Direktyva, buveinės — Natūralių buveinių apsauga — Laukinė fauna ir flora — 4 straipsnio 4 dalis ir 6 straipsnio 1 ir 2 dalys — Specialių saugomų teritorijų prioritetų ir tinkamos jų apsaugos nustatymas — Tinkamos teisinės apsaugos garantijos nebuvimas Kanarų salyno specialiose saugomose teritorijose)

(2011/C 331/05)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama S. Pardo Quintillán ir D. Recchia

Atsakovė: Ispanijos Karalystė, atstovaujama F. Díez Moreno

Atsakovės pusėje įstojusi į bylą šalis: Suomijos Respublika, atstovaujama M. Pere

Dalykas

Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvos 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL L 206, p. 7; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 102) 4 straipsnio 4 dalies ir 6 straipsnio 1 ir 2 dalių pažeidimas — Bendrijos svarbos teritorijos — Apsaugos priemonės — Makaronezijos biogeografinis regionas

Rezoliucinė dalis

1. Ispanijos Karalystė,

— pagal 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvos 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos 4 straipsnio 4 dalį nenustačiusi prioritetų specialiose saugomose teritorijose, atitinkančiose Makaronezijos biogeografinio regiono Bendrijos svarbos teritorijas, esančias Ispanijos teritorijoje ir nustatytas 2001 m. gruodžio 28 d. Komisijos sprendimu 2002/11/EB, pagal Direktyvą 92/43 priėmusi Bendrijos svarbos teritorijų sąrašą Makaronezijos biogeografiniam regionui, ir

— pagal Direktyvos 92/43 6 straipsnio 1 ir 2 dalis nepriėmusi ir nepritaikiusi tinkamų apsaugos priemonių ir apsaugos sistemos, skirtos buveinių blogėjimui ir rūšių reikšmingam trikdymui išvengti, užtikrinant specialių saugomų teritorijų, kuriose yra Sprendime 2002/11 paminėtos teritorijos, esančios Ispanijos teritorijoje, teisinę apsaugą,

neįvykdė įsipareigojimų pagal pirmiau minėtos direktyvos nuostatas.

2. Priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidos.

3. Suomijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 113, 2010 5 1.

2011 m. rugsėjo 22 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Bundesverwaltungsgericht (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Mesopotamia Broadcast A/S METV (C-244/10), Roj TV A/S (C-245/10) prieš Vokietijos Federacinę Respubliką

(Sujungtos bylos C-244/10 ir C-245/10) ⁽¹⁾

(Direktyva 89/552/EEB — Televizijos programų transliavimas — Valstybės narės teisė savo teritorijoje uždrausti kitoje valstybėje narėje įsteigto transliuotojo veiklą — Pagrindas, grindžiamas kenkimu tautų tarpusavio supratimui)

(2011/C 331/06)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesverwaltungsgericht